

Schilderen met primaire kleuren

Motorpsycho

Het Noorse Motorpsycho bestaat dertig jaar en soms lijkt de band een nog onontdekt geheim van de ware liefhebbers van psychedelische rock, met vleugjes symfonische metal, prog, jazz en pop. Voor die fans is het zeer fijn dat de band in behoorlijk tempo studio- en livealbums blijft uitbrengen en de dynamische shows op zijn minst tweeënhalf uur duren. Zo ook de show in Victorie, Alkmaar.

Voordat het muurtje Hiwatts en Sunns in de zaal wordt opengedraaid, spreken we zanger en bassist Bent Saether op een van de eerste zomerse dagen van dit jaar op het dakterras van Victorie. Eind 2017 verscheen The Tower waarna er een tour volgde. Voordat het festivalseizoen losbarst, doen de Noren nu op een korte reprise-tour door Europa, met onder meer het Roadburn-festival op de agenda. Maar laten we eerst terug in de tijd gaan.

'Als kind was ik al geïnteresseerd in muziek', trapt Bent af. 'Mijn ouders deden me op vioolles, maar dat was het niet. Op school speelde ik de snaredrum in een drumband en ik begon dan ook als drummer. Op een dag vond ik een band, maar we hadden twee drummers, één gitarist en geen zanger of bassist. Ik ben dus uit nood bas gaan spelen en gaan zingen, maar ik had al snel door dat de bas mijn instrument was. Toen ik wat geld kreeg, heb ik meteen een bas gekocht. Mijn drumachtergrond is wel de basis. Ik ben niet "flashy" qua noten, maar mijn plectrumhand is zeer ritmisch. Dat is mijn kracht. Mijn sound is zelfs gebaseerd op drums: laag en wat hoog met distortion voor de accenten. De bekkens dus. Ik heb niet alleen laag, zoals veel bassisten, maar gebruik het hele frequentiespectrum. En in deze band heb ik alle ruimte. De bas is een goed instrument voor een bandleider en songwriter. Ik hoeft het tempo niet aan te geven, ik speel geen moeilijke melodieën, maar als een soort dirigent houd ik alles om me heen in de gaten. Er gebeuren veel spontane dingen op het podium!'

Is een bas niet juist lastig om songs op te schrijven? Je mist het gevoel dat gitaar-akkoorden kunnen geven.

'Ik bedenk wel riffs op de bas, maar de meeste nummers schrijf ik inderdaad op gitaar. Ik leer ze daarna aan de gitarist, waarna ik weer een baspartij moet bedenken. Ik moet dan even uit componistenmodus en in bassistenmodus.'

Is zingen en tegelijk basspelen moeilijk voor je?

'In mijn eerste band begon ik meteen met zingen en bassen en ik heb er nooit over nagedacht. Het was niet zo dat ik al baste en er daarna bij moest leren zingen.'

Live is het vast een uitdaging om jezelf te horen?

'Dat valt best mee. Ik heb ooit in-ears geprobeerd, maar ik vind het te raar. Je gevoel van ruimte gaat weg. Ik houd het dus op normale monitors. We zijn een echte backline-band, We houden van versterkers. Het is belangrijk dat je als band op het podium al een goede balans hebt. Veel van wat we spelen ontstaat spontaan, dus moet je elkaar goed kunnen horen. We hebben voornamelijk zang op de monitors. Ik speel sinds de jaren negentig wel met filteroordoppen. Het hoog van de gitaar en de bekkens wordt er gedeeltelijk uitgefilterd en dat bevalt goed.'

Je zei net al dat je alle ruimte hebt. Ik denk altijd dat een muzikaal trio een grotere uitdaging is voor zowel bassist als gitarist. Hoe denk jij daarover?

'Je hebt meer ruimte, je moet je sound aanpassen en je kunt niet even wat smokkelen. Je moet constant alert en op je hoede zijn. Een trio zie ik als de primaire kleuren van het schilderen. We hebben deze keer overigens een vierde persoon mee voor wat gitaar en keyboards. Ik denk dat het niet erg is als je live anders klinkt dan op het album.'

Er werden net behoorlijk wat baskasten uit de bus geladen. Hoe ziet je live-set-up eruit?

'Ik split mijn signaal naar een 100 watt Hiwatt met twee 4x12 inch-kasten en naar een oude Sunn Model T met een 2x15 inch. Mijn pedalenbord heeft een POG-octaver, een Xotic EP Booster, een Catalinbread Echorec-echopedaal, een zelfgebouwd fuzz die op een Brassmaster is gebaseerd en een tuner. Ik heb dit keer maar één bas mee: een Fender Precision uit 2012.'

Je bent niet bang voor gebroken snaren of andere defecten?

'Ik heb nog een Jerry Jones Longhorn Baritone mee en ik speel gitaar op wat nummers, met de POG-octaver voor extra laag. Als er wat gebeurt, gooien we de set om en pak ik een gitaar. En dan kan ik nog laag halen uit de Taurus-baspedalen!'

Ik weet dat je veel bijzondere en oude bassen hebt. Waarom pak je dan een moderne P?

'Ik heb inderdaad zo'n 25 bassen. Van oude Eko-rotzooi tot moderne Laklands. Ik heb wat oude Gretsch- en Gibson-bassen en speciaal gebouwde Thunderbird-modellen met Darkstar-elementen. Ik speelde jarenlang op die Darkstars, maar op een bepaald moment wist ik dat wel. Ik ga altijd heen en weer. Ik speelde lang op een Rickenbacker 4001, maar bij die bas miste ik wat mid. Ik speelde lang op een Guild Starfire met flatwounds en nu op een P met roundwound-snaren. Ik speelde eigenlijk nooit op Fender, dus het leek me leuk het experiment aan te gaan. Eerst een tijdje op een Jazz en daarna op een P. Ik probeerde een seventies P, maar die had een hals als een honkbalknuppel. Ik zag deze moderne hangen en nieuwe Fenders hebben net wat vriendelijkere halzen. En als er wat mee gebeurt, dan kan ik bij wijze van spreken zo een nieuwe van de winkelmuur pakken. Af en toe wil je gewoon wat anders. Onze nieuwe drummer is wat minder druk, Hij speelt niet alle zestienden, zoals de vorige. Er is dus meer ruimte voor het hoog van de bas en mijn rol is daardoor iets veranderd. De omstandigheden bepalen soms hoe je speelt. Ik zit qua sound een beetje in een John Wetton-periode, haha.'

Nog even terug naar de muziek. Jullie klinken altijd als Motorpsycho, maar het valt me op dat iedere plaat toch weer anders is. Na een best 'mellow' album, is Tower wat progressiever. Gaat dat bewust?

'Alleen AC/DC kan en mag honderd jaar hetzelfde klinken. Bij andere bands wordt dat al snel saai. Als wij iets een keer hebben gedaan ►

De oude Sunn van Bent

Motorpsycho vertrouwt op ouderwetse buizentechniek

Het bescheiden pedalenbord

dan willen we daarna wat anders. Meestal gaat dat onbewust en spontaan. Wat je al zegt: je hoort altijd mijn stem, we hebben bepaalde voorkeuren van hoe we iets spelen, er is een soort rode draad in de muziek, maar die proberen we links en rechts te passeren. Ik luister naar van alles. Van jazz tot pop en van rock tot symfonisch. Soms luister ik moderne componisten of jazz. Die muziek begrijp ik vaak niet, er is geen structuur qua refreinen en coupletten als in een

pop song, maar toch inspireert het me. Soms zijn het de klanken, soms een melodie. Dat houdt je benadering fris.'

Ten slotte de nabije toekomst. Wat zijn de plannen van Motorpsycho?

'Sinds eind jaren negentig brengen we live-albums uit, omdat sommige songs live totaal anders klinken dan op de plaat. Die kant willen we ook vastleggen. Deze platen zijn echt bedoeld om onze jamkant te laten

horen. Als je de studioversie van een song kent, dan herken je de liveversie vaak amper. We nemen alle optredens op en dan neem ik meestal een week om alles uit te zoeken. Als je zolang speelt zoals wij, dan moet ieder optreden goed zijn. Een 8. Soms heb je je dag niet en dan is het een 7, maar dat gebeurt gelukkig zelden. Maar af en toe heb je zo'n speciaal moment dat je die 9 bereikt en dat soort momenten probeer je vast te leggen. We zijn inmiddels toe aan Roadwork Vol.5. Het wordt een driedubbel-vinylalbum met zes songs, haha! Eén ervan duurt 40 minuten, dus die past niet eens op één albumkant! Ik denk dat we het nummer in tweeën hakken met een fade out en fade in.'

www.motorpsycho.no

Oude vieze amps geven een dito geluid

De spullen

Bassen: 2012 Fender USA Precision, Danelectro Longhorn Baritone, Taurus-pedaal

Versterkers: Hiwatt 100 + tweemaal 4x12", Sunn Model T + 2x15"

Effecten: Korg Pitchblack tuner, Catalinbread Echorec, Xotic EP-Booster, naamloze fuzz, Electro-Harmonix microPOG

'De bas is een goed instrument voor een bandleider en songwriter'